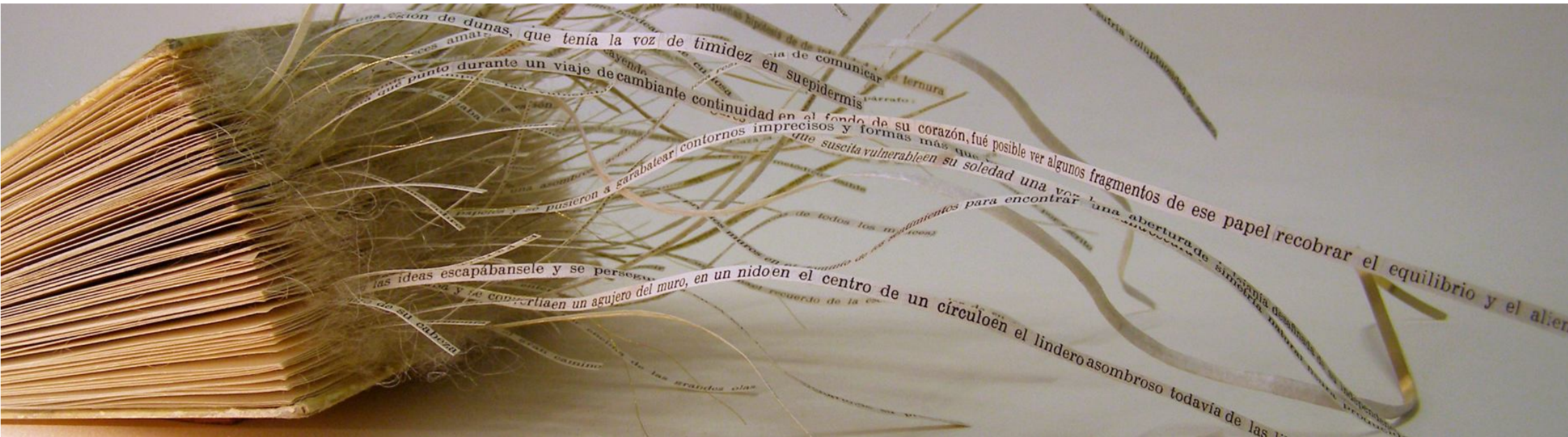

LABORATORI DE TESI

21 de juny de 2011

Imatge: Mar Arza, *De la curva de sus fiebres...*

Disseny díptic: Georgina Rabassó

Activitat vinculada al Projecte

Filósofas del siglo XX: aportaciones al pensamiento

filosófico y político (FFI2009-08468/FISO)

Organitza

Seminari Filosofia i Gènere

GRC Creació i Pensament de les Dones (CiPD)

LABORATORI DE TESI*

Dimarts 21 de juny de 2011, a les 18:00

Seminari del Departament d'Història de la Filosofia, Estètica i Filosofia de la Cultura, Facultat de Filosofia, Universitat de Barcelona. c/ Montalegre, 6. 08001 Barcelona

Direcció: **Rosa Rius Gatell**

Coordinació: **Àngela Lorena Fuster Peiró, Georgina Rabassó**

Doctoranda: **Marta Font i Espriu**, becària FI (Generalitat de Catalunya) de la Universitat de Barcelona, investigadora del Centre Dona i Literatura de la UB.

* Experiència d'innovació docent que consisteix en compartir els itineraris de recerca durant el període d'elaboració de la tesi doctoral.

Paraula i poètiques del desig en l'obra d'Enric Casasses
(títol provisional)

Marta Font i Espriu

El meu projecte de tesi doctoral se centra en l'obra i la trajectòria poètica d'Enric Casasses llegida des de la representació del desig, enfocament vinculat a l'estudi de la construcció de subjectivitats textuais que, des del postestructuralisme ha arribat, mitjançant la crítica literària feminista, fins als nostres dies. A partir d'una revisió de la poesia catalana contemporània a través d'aquest prisma, s'evidencien les obres de Gabriel Ferrater o Maria-Mercè Marçal com un punt d'inflexió. Aquests corpus albiren cap a una nova poesia eròticoamorosa determinada per la prominència d'unes veus intimistes que s'instal·len en la retòrica de l'alteritat: el doble textual i l'altre/a amorós com a eixos de representació i experimentació dels límits del «jo».

Així doncs, el desig esdevé l'intertext inherent a la construcció de noves subjectivitats poètiques i, ensems, a les veus textuais que passegen per les vicissituds culturals contemporànies, i articula la poesia i la poètica de Casasses. Arran de l'exegesi de la seva producció, la investigació aborda les diverses construccions del «jo» tal com emergeixen en aquest espai literari. En aquestes coordenades és on la paraula oral, pràctica habitual del poeta, pren unes connotacions que condicionen tant els resultats poètics com el mateix procés –i pràctica– de creació.